

אילת, 11.6.49, שבת, יד' סיוון

בש בבוקר יצאנו בג'פים מסדום. מקטניה בא טסמר של מ.צ., ומהחזית

ג'פים נוסאי מכונות יריה. יצאנו בש בבוקר, וכעבור 50 רגע נכנסנו לתוך החומה. בפעם הראשונה עברתי מה בערב - ואז הייתה יותר מלאית. בכע ועשרים יצאנו למרחבי הערבה ובשבע 45 הגענו לעין חוטב. מה נכבד אותנו שוב הצקל בארוחת בוקר מצוינת. הצטלמתי שוב תחת האלון העתיק וסעמתי מי הכעין. המים מתוקים. בשמונה וחצי יצאנו והגענו בחשע ורבע לעין והבה. מן ההכרח לתת למקומות אלה שם עברי - עתיק אם ישנו, ולא - חדש - בעין והבה יש יחשים לא מעטים, האדמה רטובה וגדלים חמרים. לבחורים יש כילות. באחת עשרה וחמשה הגענו למחנה ג'ירמי - המחנה המרכזי בערבה. המקום דומה לאגם עמוק שנחרוקן ונחיש. מסביב הרים הלולים, המחנה גדול ומפוזר - כאילו חנתה מה דיוויזיה שלמה, לכאן מביאים האספקה טבאר שבע לכל ההחנות ("המוצבים") בערבה עד סדום ועין גדי כצד אחד ועד אילת מצד שני. יש להם מה מדנה נידת, מרמאת שנים נידת, בית חולים - וגם נוחחו כבר מה אסנדיכס שהצליח. מה אכלנו ארוחת צהרים כיד הצקל הטובה עליו, נחנו וברבע לפני שהים יצאנו לדרך. בשהים עברנו על פני ביר מלחמה - כור מים מכוסה אבן, ומכאן לוקחים מים לרחיצה לאנשי ג'ריפה. לשחיה לא יצלחו המים, אם כי בשעה דחק שוחים אותם. בשהים ארבעים וחמשה הגענו לגרנדל. מה נמצאים שדות שעורה שנזרעו ע"י הלגיון, אם כי עכשיו השטח הוא בחחוטנו. הלגיון הירשה לקצור. רואים מהעמדה שלנו את עמדת הלגיון מתחת להרי אדום. בשלוש ורבע יצאנו - והגענו בארבע וחצי לעין גדין (או עציון). תחת חמרים שהיגו מה מיוו אוקלוק טי - כיד הצקל הטובה עליו. בחשע יצאנו לדרך. כל הזמן לוח אותנו אווירון קסן שיצאנו אהנו מסדום וחג על פני השמים מעל הג'פים שלנו. בשש ורבע נראה המפרץ מרחוק, בשש וחצי עברנו על פי עין ג'פיע, ובשבע ורבע הגענו לאילת. השמש שקעה מאחרי הרי ישראל, אבל סולנו,

הרי עבר הירדן עוד היו מופזים. במשקפת ראיתי שלוש האניות הבריטיות חונות בעקבה. יש להם שמה שלושה גדודים - רגלים, תותחים ופגזים. שני עריקים - אחד מולני ואחד אירי, סברחו אלינו דרך המפרץ, מסרו לנו כל הפרטים על הרכב הצבא.

מזג האויר פה בערב נפלא. צח וקריר.

אילה, 12.6.49, יום א'

הבוקר - בשש - סיירנו עמדות שלנו בראז אל נקב הנשקמות אל מני סיני, מולנו תחנת המשטרה המצרית, שבנינו דוכן קצה לבניני סגרס. עלינו לראש הצוק שעליו עומד משמר. מנסים להתחפר אבל כל הקרקע הוא סלע ויש צורך לחצוב. משם יצאנו דרך ודי מצרי (אני מציג לקרוא בשם נחל המצרים, זהו גאי-עמוק, בהוף שהי חומות סלעים אדומים כאילו נחושה), לעמדת הגבול השניה על חוף המפרץ מול עמדת המצרים. גדר תיל כמולה מציינת הגבול. אנחנו גדרנו עשרות מטרים ומקשנו. כסט חזרנו לאוטו-ירשד וניגשנו לקצה הגבול של עבר הירדן. גם שם החיל מציין הגבול. האנגלים הקימו "מבדל" - מעין מלחת מקשה, והם יושבים וצופים על פני הים, או למשכנות ישראל באילה.

"הקונסול" - האווירון שחביא אותנו לסדום, לא יכל אחמול לרדת במביבת

אילת וחזר.

הבוקר הביאו אווירונים קטנים, וושיירא הראשונה - שרף, זיו אב, אלקנה ואחד הקצינים סמו בארבעה אווירונים קטנים לאחיינא, על יד גריטה. ישובו ויקחו